

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložíte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nízký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realistické, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: občanské sdružení Vlastenecký poutník, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®.

Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; vpoutnik@tiscali.cz +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Andrle. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS* Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

Středa 27. června je také DNEM PAMÁTKY OBĚTÍ KOMUNISTICKÉHO REŽIMU

NA SVATOU AGRIPINU ODPOČÍVEJ JENOM VE STÍNU

To sice říká pranostika na dnešní den, ale my si připomeneme muže, jemuž křesťanská církev (a nejen ona) vděčí za mnohé. Cyril Alexandrijský byl v roce 1883 prohlášen papežem Lvem XIII. za učitele církve, což je zcela na místě. Z jeho třiceti knih vzešlo nejedno poučení, byt se jich do dnešních dnů dochovalo pouze deset. Je uctíván hned několika církvemi – pravoslavnou, římsko- katolickou, lutheránskou a východním pravoslavným společenstvím. Připomínáme si ho dnes proto, že 27. června 444 zemřel v Alexandrii, ale pochopitelně nikoli jen proto. Cyril asi patnáct let před svou smrtí odsoudil teorie konstantinopolského patriarchy Nestoria, který tvrdil, že Panna Marie nebyla bohorodičkou. Bylo mu nakonec na jednom církevním koncilu v roce 431 dáno za pravdu, Nestorius byl odvolán, krátce na to byl odvolán i jeho kritik Cyril a ještě k tomu uvězněn. Nic nového pod sluncem. Jenže Cyril se nevzdal, bojoval za své propuštění, mimo jiné také tím, že ve vězení sepsal knihu „Explanatio duodecim capitum“, která je spíše známa jako Dvanáct kapitol Cyrilových. V nich vysvětluje svou víru i své činy. Zřejmě přesvědčivě, protože byl i díky tomu nakonec propuštěn. Za několik let po jeho smrti mu bylo dáno za pravdu v jeho názorech na monofyzitistické teorie, jejichž stoupenci hlásali, že Ježíš měl pouze božskou přirozenost, nikoli tady také lidskou. Učení mužové církve později přidali k Cyrilovu jménu i přízvisko pečť Otců. Věděli dobře proč, mnohé za ně vyřešil a přesvědčivě popsal na dlouho

dopředu. **A když jsme již u toho zavírání – připomeňte si, že dnes je Den památky obětí komunistického režimu. Ano – je hodně těch, jimž je to nepříjemné, ale to si měli rozmyslet dříve.**

UCTĚNÍ PAMÁTKY OBĚTÍ KOMUNISMU

V pondělí 25. června 2012, se péčí Statutárního města Brna a městské části Brno-Bohunice v Brně-Bohunicích, u památníku účastníkům protikomunistického odboje a obětem komunistické zvěle, již tradičně konal pietní akt k uctění památky obětí komunistického režimu. Mezi účastníky byl též zástupce Konzervativní strany. Konzervativní straně se dostalo té cti, že její zástupce mohl na shromáždění tlumočit pozdrav pana Milana Píky:

„Dámy a pánové,

zdravím vaše setkání k uctění památky obětí minulého totalitního režimu. 240 popravených a tisíce zničených lidských životů i celých rodin nesmí být nikdy zapomenuto. Čas je neúprosný. Generace pamětníků musí odevzdat svědectví o té době našim dětem a vnukům, aby se hrůzy a bezpráví minulého režimu již nikdy neopakovaly, a aby myšlenky, se kterými umírali naši vlastenci, zůstaly v paměti budoucích generací. Můžeme odpustit, nesmíme však zapomenout. Můj otec, generál Píka, věnoval své poslední myšlenky své vlasti - svému národu: ‚Mým posledním přáním jest, aby národ zůstal sjednocen, a aby každý bez rozdílu pracoval na sjednocení národa.‘

Pamatovat na hrdiny protikomunistického odboje a oběti komunistického režimu má velký smysl i dnes, více jak 20 let po konci přímé vlády zločinné ideologie. Podstata komunismu je totožná s podstatou nacismu - oba totalitní systémy pohrdají člověkem a jeho přirozeností. V naší zemi jsou stále lidé, kteří se neštítí se ke komunismu hlásit; vyrovnání s totalitní minulostí proběhlo velmi nedůsledně. Vzpomínka na ty, kteří se komunismu vzepřeli a dokonce je to stálo život, je tedy podstatná nejen jako historické ohlédnutí, ale hlavně jako pozitivní vzor pro přítomnost i budoucnost. Doufám samozřejmě, že naše společenství nebude znovu vystaveno tak těžkým zkouškám. Ale nikdy to nevíme jistě. Pokud nezapomeneme na zlo, které zde desítky let řádilo, existuje naděje, že příště se mu postaví tolik odpůrců, že bude možné jej porazit hned v zárodku, a že se naplní slova mého otce, která bych si dovolil uvést závěrem: ‚Opouštím tento svět ve víře, že národ se sjednotí a bude se opět radovati ze spravedlnosti a práva.‘

Děkuji vám, že jste se dnes přišli památce obětí komunistického režimu poklonit a ještě jednou vás všechny srdečně zdravím.“

(Na snímku generál Heliodor Píka)

Milan Píka (*1922), v průběhu II. světové války člen Britského královského letectva, syn generála Heliodora Píky zavražděného komunistickými zločinci 21. 6. 1949, který byl ve vazbě ve stejné věznici, ve které čekal na smrt jeho otec. Jeho stíhání bylo zastaveno „pro nedostatek důkazů“ až na nátlak Ludvíka Svobody.

*Za Konzervativní stranu, Svatopluk Kalužík,
předseda MS Konzervativní strany Brno*

NA CESTĚ ČESKO-NĚMECKÉHO POROZUMĚNÍ JSME SE MINULOU SOBOTU SEŠLI JIŽ PO OSMNÁCTÉ

Když jsem byl malý, myslel jsem si, že rodina vzniká tak, že se budoucí tatínek zamiluje do krásné budoucí maminky, ti se posléze ožení a vdají, a narodí se jim děti. A tak že se vlastně narodí rodina. To pochopitelně platí i dnes. Jenže od doby, kdy jsme před čtrnácti lety začali s touto Cestou česko-německého porozumění, jsem si postupně uvědomil, že rodina může vzniknout i jinak. Dnes tu s námi jsou lidé, s nimiž jsme před čtrnácti lety, v roce 1998 seděli u stolu a společně psali výzvu k tomu, že bychom v Evropě měli kráčet cestou porozumění. A jsou tu také ti, kteří mezi nás přišli v loňském roce a stali se účastníky Cesty. Všichni tak společně tvoříme také jistou rodinu.

V historii národů bylo častokrát důležité, jak početné jsou rodiny, které národ tvořily. Velmi početná rodina byla častokrát schopnější čelit nepřízni osudu a její členové měli větší naději na přežití. Rodina, která se vytvořila z účastníků a příznivců Cesty česko-německého porozumění, je poměrně veliká. To v nás vzbuzuje naději a přesvědčení, že i v dalších letech bude umět čelit všem problémům a případným nástrahám. Když si představíme, že k dnešnímu dni má naše Cesta 228 účastníků z Česka, Slovenska, Německa, Rakouska, Polska, Francie, Portugalska, USA a Nového Zélandu, je to úžasný pocit. Mezi jejími účastníky jsou nejen jednotlivci, ale i zástupci obcí, měst, organizací a institucí, což představuje ve svém souhrnu statisíce lidí z celého světa. Naše rodina je velká a není třeba se bát, že by nepřežila do dalších let. Naopak.

(Těmito slovy přivítal účastníky 18. prodloužení Cesty česko-německého porozumění dne 23. června 2012 na úpatí Červené Hory v Budišově nad Budišovkou pan Petr Andrlé, předseda občanského sdružení Vlastenecký poutník, které v roce 1998 s projektem Cesty oslovilo země, nikoli pouze evropské)

NOVÍ ÚČASTNÍCI CESTY V ROCE 2012

Mezi novými účastníky Cesty jsou Meteorologická stanice Lysá Hora, Rotary club Znojmo a jejich německý partnerský Rotary club Eichstätt Altmühltal, obec Staré Těchanovice, In memoriam Gerta Fischer v české i německé verzi, Léčebné a rehabilitační centrum Opava, Komitét pro zachování památek z války roku 1866, Rotary club Třebíč a jejich německý partner Rothenburg ob der Tauber. A následně zveřejňujeme snímky jednotlivých účastníků Cesty (v uvedeném pořadí) při poklepu na desky.

Takže pouze pár poznámek. Rádi jsme viděli přátele z Meteorologické stanice **Lysá Hora**, prezidenta Rotary clubu Znojmo **JUDr. Ivana Ivaniškina** s jeho německými kolegy, za obec **Staré Těchanovice** odklepla desku snad téměř nejmladší občanka obce, desky budišovské rodačky **Grety Fischer**, která přežila holocaust, stvrdil **Jiří Strnad**, člen občanského sdružení Krnovská synagoga, a protože na Rotary club Třebíč vyšlo málo místa, uveřejňujeme i jejich fotografii (prezidentka RC **Irena Cahová** a **Ing. František Ryneš**) s našimi přáteli z Nového Jičína (7. pěší pluk) a s velkým přítelem Cesty ostravským rotariánem, jinak bytem z Kravař, **Josefem Meleckým**. Na dalších snímcích pak ti, kteří byli také u toho (na snímcích zleva): V úvodu přivítal účastníky 18. prodloužení na půdě města Budišova nad Budišovkou **Ing. Rostislav Kyncl**. Zdůraznil stále přítomnou potřebu spolupráce a pochopení nejen mezi lidmi, ale i mezi národy. Na druhém snímku se člen výboru občanského sdružení Vlastenecký poutník **Bc. Stanislav Navrátil** domlouvá s dalším členem výboru **Mgr. Petrem Zahnašem** o detailech programu. Na snímku vpravo další dva členové občanského sdružení Vlastenecký poutník. **Mgr. Natalie Ješšová**, členka městského zastupitelstva v Budišově nad Budišovkou zajišťovala jako vždy perfektní překladatelský servis do jazyka německého a **Ing. František Vrchovecký**, také člen městského zastupitelstva, který byl letos duší technického zajištění celé akce. Na spodních dvou snímcích hudební delegace **Gymnázia Vítkov** a **pěvecký sbor Křížkovský** z Opavy. Jejich výkony byly excelentní.

V rámci programu 18. prodloužení Cesty česko-německého porozumění přečetl Petr Andrlé dopis, který byl adresován Ing. Františku Vrchoveckému, starostovi města Budišova nad Budišovkou v letech 1992 – 2010 a člena občanského sdružení Vlastenecký poutník. Odesílatel požadoval, aby s obsahem dopisu byla seznámena veřejnost, není tedy od věci, když jeho text otiskujeme. Dopis převzal František přímo na místě.

Vážený pane Františku Vrchovecký,

od roku 2004 uděluje Kruh přátel česko-německého porozumění, který byl založen pražským rodákem žijícím v Erlangenu, Dr. Walterem Kotrbou, cenu ZLATÉ SRDCE PRO EVROPU. Tato cena je každoročně propůjčována pouze dvěma osobám, které se výrazným způsobem zasloužily o porozumění mezi Čechy a Němci. Jedné osobnosti ze strany české a druhé osobnosti ze strany německé.

V uplynulých letech byli touto cenou poctěni významní činitelé z různých evropských zemí, kteří se výrazně zasloužili o rozvoj přátelství mezi Čechy a Němci, a přispěli tak k rozvoji přátelské spolupráce v Evropě. Patří mezi ně například P. Lekavý ze Zlatých Hor, velvyslanec v USA Petr Gandalovič, Milouš Červencl, ředitel Památníku Lidice, švýcarský historik Adrian von Arburg a mnozí jiní. Úplně prvními nositeli této ceny jsou starostka z Teplíc nad Metují paní Věra Vítová a pan Petr Andrlé, iniciátor Cesty česko-německého porozumění. Byla jim udělena v roce 2004.

Letos výbor našeho Kruhu rozhodl, udělit tuto cenu Vám, za Vaše dlouholeté zásluhy o rozvoj česko-německého porozumění, zejména pak v souvislosti s výstavbou Kaple Cesty česko-německého porozumění. Cena Vám bude slavnostně předána na podzim tohoto roku, v prostorách Velvyslanectví Německé spolkové republiky v Praze.

*Protože víme, že letos 23. června 2012 budete jako vždy u 18. prodloužení Cesty česko-německého porozumění a budete si připomínat rok od vysvěcení Kaple Cesty česko-německého porozumění, pověřil náš výbor člena Kruhu přátel česko-německého porozumění, pana Petra Andrlé, aby Vám při této příležitosti veřejně předal dopis, v němž Vás o tomto ocenění uvědomujeme a **seznámil tak s touto skutečností účastníky 18. prodloužení Cesty česko-německého porozumění.***

Přejeme Vám do Vaší nesmírně potřebné práce mnoho zdaru a děkujeme také všem, kteří Vás v této činnosti podporují.

Bohumil Řeřicha
předseda Kruhu česko-německého porozumění

V předvečer 18. prodloužení Cesty česko-německého porozumění
22. června 2012

PAMATUJETE?

1998 a 2008

A co bude 29. června 2013?

Začínají se množit dotazy, což uděláme v roce 2013. Tedy v roce příštím, kdy si připomeneme 255. výročí bitvy u Guntramovic a Domašova nad Bystřicí. Zejména, když je tu ona zkušenost. V roce 1998 se na bitvu u Domašova nad Bystřicí dostavilo neuvěřitelných 12 000 diváků. To jsme si připomněli 240. výročí této bitvy. O deset let později jsme slavnost opakování bitvy zorganizovali na Červené hoře, i tehdy přišlo několik tisícovek diváků. Inu v každém případě bude 19. prodloužení Cesty česko-německého porozumění dne 29. června 2013 od 13.00 hodin. To je sobota. A ono výročí bychom si mohli připomenout nějakou malou ukázkou tehdejších bitev. Na tom jsme se již dohodli. Takže prosím, zakroužkujte si ono datum v kalendáři. Sobota, 29. června 2013. Ve 13.00 prodloužení Cesty, v jejím rámci i 11. Evropská polní mše a poté – docela malá ukázka bitvy prusko – rakouské.

Na zdravotnictví pohled odjinud

Imprese ze dvou zdravotnických systémů

Můj přítel, emigrant si platil v Česku dobrovolné pojištění. Po operaci vybočeného palce v Mnichově si prochodil kůži na chodidle, takže, jsa v Praze, se svěřil českému zdravotnictví. Jedna z prvních otázek českých lékařů bývá: „Kdo vás ošetřuje?“ Můj přítel odpověděl zcela bezelstně, neznaje české zvyky, že jistý profesor na klinice té a té v Mnichově, a pak se nestačil divit. Český lékař začal z devótnosti k profesorské kapacitě vršit pod sebou hromadu lejn, řka, že se nemůže míchat panu profesorovi do vedení jeho léčby, léčit jej odmítl, nechal přiložit jen nový obvaz.

Tentýž, ležíc jindy na II. interní klinice v Nemocnici Královské Vinohrady v Praze, zazvonil na sestru. Ta se dostavila do vchodu do pokoje, vyložila se diagonálně ve dveřní zárubni a pravila: „Co chcete?“ Další můj přítel byl po výměně kolena v nemocnici v Mostu, kde se kdysi natáčel seriál Nemocnice na kraji města. Nejen, že mu odstranili několik hodin po operaci kanylu na přívod analgetik do rány, takže trpěl bolestmi, ale po čtyři dlouhé hodiny se na nikoho v ARO, kde ležel, nedozvonil, neb sestry někde popíjely i s lékaři, což zjistil po jejich příchodu, protože z nich táhlo.

V českém zdravotnictví panuje vůkol šikana pacientů, neslušnost lékařů a sester, člověk dostává pocit, že je bezmocnou loutkou v jejich rukách. Doktor nepovstane, nepodá ruku pacientovi a vidí-li ho poprvé, nepředstaví se. Zásadně se pacientovi pokud možno nic nevysvětluje - přece lékař ví vše nejlépe! Pacienti se stařečkou cukrovkou s mírným překročením limitu jsou neslýchaně buzerováni, aby zhubli nebo dodržovali přísně dietu.

Organizačně je to též bída a utrpení - v ORL-klinice ve vinohradské nemocnici nemá kdo o víkendech udělat audiogram. Kde jinde by mělo být takové zařízení 24 hodin v provozu než ve specializovaných klinikách? O úplatcích všeho druhu snad mluvit nemusíme.

Laskavý čtenář již tuší, že v Německu je tomu opačně. Lékař, kterému se svěříte k ošetření, léčí bez ohledu, zda vás předtím měla v péči nějaká lékařská kapacita byť světového věhlasu. Od toho je a je za to placen. Sestry jsou vlídné, oholí nemocniční pacienty, myjí jim vlasy, vysuší je, učešou, úplatky neočekávají, maximálně přijmou na konci nemocničního pobytu bonboniéru. Lékaři v jakékoliv pozici vůbec nic. Známi emigranti si zavolali večer k sobě pohotovostního doktora. Přijel, ošetřil a oni mu vnutili láhev koňaku, jak byli zvyklí z ČSSR. Nechal ji za dveřmi od bytu, nevěděl, co by si s ní počal. Lékaři vždy vysvětlují pacientu možnosti různých léčebných postupů a jejich eventuální rizika, protože rozhodnutí, zda se bude léčit a jakou metodu si zvolí, leží na pacientovi.

ARO v Berlíně. Tři pokoje po dvou lůžkách, k tomu šest bratrů, jedna sestra a dva lékaři. Pacienty obíhají každých pět až deset minut, vše kontrolují, případně dají novou infuzi, novou elektrodu a zapíší do protokolu, co a kdy učinili. V tom se jim pletou návštěvníci pacientů, kterým nikdo nebrání navštívit pacienta hned po operaci. Jen když někomu vyměňují obvazy nebo podobně a mohlo by to porušit jeho právo na soukromí, vyhodí návštěvníky na chvíli na chodbu. Ostatně, ani návštěvy na pokojích nejsou časově omezeny, jen by neměly být v noci. V Německu nejsou vizity, pacienta léčí lékař, který ho operoval. Všechny personál neuvěřitelně vlídný, sdílný, žádné zamračené velitelské nenaladěné ksichty jako v Česku.

Ve srovnání s německými se čeští lékaři neuvěřitelně flákají. Obvodní lékař na středisku ordinuje pouze polovinu dne, druhou údajně objíždí pacienty ležící doma. Jeho pendant v Německu (nazývající se domácí nebo rodinný lékař) ordinuje čtyři dny v týdnu dopoledne i odpoledne, jeden den jen půl dne. Pacienty doma objíždí ráno před začátkem ordinace, v polední přestávce a po ordinačních hodinách. Není výjimkou, že přijede až ve 23.30, protože to dříve po ordinačních hodinách nestihl. Lékaři odborní fungují často jako Belegärzte, tj. operují v určité nemocnici, kam docházejí své pacienty odoperovat (nemocnice dodá ostatní personál a zařízení a dělí se s nimi o úhradu od nemocenských pokladen), a pak o ně pečují v ordinačních přestávkách nebo po svých ordinačních hodinách. Do nemocnice za pacienty chodí několikrát denně, nezřídka i večer.

Nemocenské pokladny přísně hlídají veškeré úkony. Němečtí lékaři nemohou předepsat jakýkoliv preparát jako čeští, nýbrž jen ze seznamu medikamentů zákonných nemocenských pojišťoven a to podle účinné látky a určité množství podle diagnózy. Při překročení objemu léčiv pro danou diagnózu, dostane lékař citelnou pokutu. Nemocnice mají podle diagnózy stanoven pojišťovnami maximální počet dní pobytu v nemocnici. Překročení se musí složitě zdůvodňovat. Lehčí operace, jako například tříselná kýla, se často operují ambulantně. Pacient po dvou hodinách po operaci v takové speciální nemocnici jde domů s tím, že následující dny se musí dostavit do ordinace chirurga, který ho operoval. Dopravu k němu taxíkem hradí pojišťovny - je to levnější než sanitkou. A celé je to levnější než platit nemocnici paušál za den pobytu podle nemocnice cca 250-350 EUR (v tom jsou zahrnuto vše včetně operací s výjimkou endoprotéz a srdečních stimulátorů).

V německých nemocnicích se jí nerezovými příbory, neb je nikdo nerozkrade. Pacient si nemusí do nemocnice přinést vlastní toaletní papír, protože ho nikdo nekrade. Záchody bez ukradených umyvadel a vodovodních baterií v předsínce nejsou zde též ke spatření.

Dobrý den,

dovolují si Vám poslat pozvánku na dvoustranná jednání firem „BUSINESS RENDEZ-VOUS OSTRAVA 2012“. V loni se této akce zúčastnilo 113 zástupců firem a inovačních center z České republiky, Slovenska, Polska a Německa. V letošním roce chceme pozvánku rozeslat i do dalších zemí.

Datum konání: **pátek 12. 10. 2012**, 8:00 – 17:00

Místo konání: **Ostrava** - Mamaison Business & Conference Hotel Imperial (ul. Tyršova 6, GPS souřadnice: N 49°50'3.578", E 18°17'23.498")

Účastnický poplatek: **ZDARMA**

Komu je akce určena: podnikatelům, technologickým centrům, vysokým školám

Tlumočení: nebude hromadně zajištěno, každý si případně zajistí sám

Přihlášky: formulář ke stažení v příloze anebo na webu

<http://www.khkmsk.cz/enterprise-europe-network/dvoustranna-jednani-firem-aneb-business-rendez-vous-ostrava-2012.aspx>

Jak a kdy vyplnit přihlášku?

Co nejdříve (nejpozději 28. 9.) pošlete přihlášku vyplněnou v češtině (pokud máte zájem o jednání i se zahraničními podnikateli, popište Vaši nabídku/poptávku raději také v němčině, polštině či angličtině) na EEN@khkmsk.cz (**čím dříve přihlášku zašlete, tím dříve bude na webu www.khkmsk.cz dostupná potenciálním obchodním partnerům, což zvyšuje Vaše šance na navázání nových kontaktů**).

Co čeká přihlášené podnikatele dále?

- V období od 28. 9. do 3. 10. – ŽÁDOST O SCHŮZKY: pošlete seznam firem, resp. čísel profilů firem, se kterými se chcete setkat, na EEN@khkmsk.cz (vyberete si z průběžně aktualizovaného seznamu profilů na webu www.khkmsk.cz).
- Ve středu 10. 10. – HARMONOGRAM SCHŮZEK: e-mailem obdržíte časový harmonogram schůzek.
- V pátek 12. 10. 2012 – DVOUSTRANNÁ JEDNÁNÍ: v 8 hodin začne registrace účastníků podpisem prezenční listiny, v 8:45 zazní organizační pokyny, od 9 do 17 hodin budou probíhat domluvené schůzky (délka jedné schůzky je max. 20 minut).

Dotazy? Eva Šimečková, Natálie Šitavancová - EEN@khkmsk.cz,
tel. +420 597 479 335 (330)

Pět ran českému vinohradnictví a vinařství

Letošní rok si moravští a čeští vinohradníci a vinaři budou dlouho pamatovat. Tolik přímých nepříznivých vlivů a negativních zpráv se vůči jejich nezměrnému úsilí o dobrou úrodu, a její kvalitní zpracování v lahodný mok, ještě nikdy v dohledné historii v takové síle nespiklo. Od vrtkavých přírodních jevů a nechápavých politiků dostali naděleno hned několik citelných ran.

První, člověkem neovlivnitelnou, ránu obdrželi od přírody v podobě zimních holomrazů, dlouhotrvajícího jarního sucha a květnových (opět mrazivých) hrátek počasí. Po dlouhém čase příjemných jar letos naplno zaúřadovali Pankrác, Servác a Bonifác tím, že ničícími ranními teplotami pod nulou připomenuli svou pověst „Ledových mužů“.

Přestože se takto uvedení pánové „postarali“ o velkou část sklizně od Strážnice až po Znojmo, neznamená to, že vinohradníci již letošní nákladné práce na vinici s výhony zmrzlými do podoby tabáku skončily, nebo byly rázně minimalizovány. Následné ošetřování poničených porostů je totiž stejně náročné, jako hospodaření v nepostižených lokalitách. Navíc nemohou podnikatelé z tohoto oboru z poškozených hlav počítat s jakýmkoliv ziskem, který by třeba jen zmírnil utrpěnou škodu. S prvními dalšími příjmy mohou postižené podniky, nebo malí producenti, počítat nejdříve koncem příštího roku, nepostihne-li je ovšem nějaká další přírodní kalamita.

Druhou negativní zvěstí je zvýšení DPH mimo jiné i u výrobků, které vinohradníci a vinaři potřebují k obdělávání svých porostů a výrobě či distribuci vín. V této věci musím předeslat, že jsem jednoznačným zastáncem nižších daní, tedy zásadním protivníkem jejich zvyšování. Přesto si myslím, že vládou (prý konzervativně pravicovou!!!) připravený růst této daně by měl tento specifický obor podnikání v zemědělství postihnout stejnou měrou jako jiná odvětví hospodářství, a že tato nová zátěž nemůže výrazněji zasáhnout jeho ekonomiku ani s ohledem na vnitřní trh, ani s ohledem na obchodně silící vehementně subvencovanou zahraniční konkurenci.

Třetí rána je mnohem citelnější. Kalouskovo ministerstvo vymyslelo pro realizační koncovku snažení vinohradníků a vinařů těžce snesitelné zatížení formou desetikorunové daně na každý litr vyrobeného vína, což samozřejmě bude mít důsledek v obrovském handicapu naší domácí kvalitní produkce v soutěži s rázně podporovanou zahraniční konkurencí. Ohroženy nebudou snad jen velké domácí firmy, které jsou ostatně vesměs v cizích rukou, ale hlavně podniky střední velikosti a zejména rodinná vinařství, která již v oblasti úspor nákladů mnoho prostoru pro eliminaci dopadů tohoto opatření nemají. Pravicový kabinet, který by si měl hýčkat dynamickou a flexibilní střední třídu, jí tak přes množství proklamativních prohlášení ušedruje obrovskou ránu.

Čtvrtou, neméně významnou ranou je likvidace systému vrátek daně z pohonných hmot, který je znám pod pojmem „zelená nafta“. Ještě než tohle téma rozeberu, musím opět konstatovat, že nepatřím mezi ty, kteří prosazují jakékoli podpory a dotace v oblasti zemědělského podnikání. Česká republika je však otevřenou ekonomikou a musí tedy čelit obrovské zahraniční konkurenci, která je touto formou v evropských státech silně podporována, a tím i výrazně zvýhodněna. Pro rovný konkurenční boj, jakožto základní atribut volného trhu, je základním předpokladem existence rovnocenných podmínek pro

všechny jeho účastníky. A nelze tedy při řešení forem a úrovně jasně nesystémových podpor argumentovat například cenou pracovní síly ve východní části našeho kontinentu. Vždyť bychom měli spíše vytvářet podmínky pro vyrovnání ceny pracovní síly v celé EU, a nekonzervovat stávající stav v chudších regionech. Likvidováním výhody vyplývající ze „zelené nafty“ pouze v naší zemi vystavujeme domácí výrobce značně nerovnému postavení. V této situaci, ač jsem zastávám konzervativní linii, která spočívá v co nejmenším zasahování státu do podnikatelské sféry, musím být pro zachování rovnocenného prostředí před jednostrannou likvidací této daňové výhody pouze v České republice.

Pátou negativní zprávou pro střední či menší podnikatele ve vinohradnictví a vinařství je pak přetrvávající praxe rozdělování prostředků z Vinařského fondu, která vede k nesmyslné homogenizaci pestré vinařské společnosti pod několik značek. Dochází k tomu, že výrobci nekvalitních vín se často skrývají do „davů“ za nákladně propagovanými logy, a tím nezřídka poškozují renomované firmy i jejich kvalitní produkce. V této materii se pak rozplynou malé lopotně (i nákladně) zavedené značky či jména poctivých vinohradníků a vinařů. Z dvaceti tisíc všech evidovaných vinařů v ČR, je jen kolem osmi set subjektů, které jsou povinny ze zákona odvádět poplatky do Vinařského fondu. Zejména pro ně je pak důležité udržet jejich dobré vlastní značky či jména a tím i kvalitu Českého vinařství. Původním záměrem tvůrců zákona o vinařském fondu, který vymezuje jeho působení, bylo soustředění soukromých a státních prostředků, které budou sloužit podpoře vzniku, rozvoje, modernizaci a propagaci oboru, s důrazem na malé rodinné firmy a střední podnikatele, a v menší míře pak pro velké, stabilnější firmy. Současné metody rozdělování podpor spíše zvýhodňují největší přispěvatele, kteří paradoxně nedisponují významnou vlastní produkcí hroznů, které tedy musí nakupovat zejména v zahraničí, nebo odtamtud dovážejí přímo hotová vína. Touto praxí a cenovým dumpingem jednoznačně zhoršují podmínky pro ryze domácí producenty.

Nejhorší na tom všem je skutečnost, že tyto „rány“ budou působit kumulativně, a to výlučně na naše podnikatele, a zejména na drobné vinohradníky a vinaře. Smutná je i skutečnost, že v Radě Vinařského fondu i v jeho Dozorčí radě zasedají lidé, kteří o oboru neví téměř nic a jsou často pro svou odbornou nezpůsobilost pod vlivem představitelů velkých firem. Je jisté, že se tržní prostředí zejména v evropských zemích s nadprodukcí vína v dohledné době nijak nezmění. Jen těžko si dovedu představit, jak dlouho budou naši poctiví, „pravokořenní“ vinaři a vinohradníci odolávat tak zvýhodněné velké domácí a zejména zahraniční konkurenci. Víno je kulturní nápoj starý 6 tisíc let, tradičně lidi obveseluje a sblížuje. V minulosti bývalo předepisováno jako lék. Až na řídké lidské výjimky není návykovou látkou a nedá se tedy srovnávat s jinými alkoholickými nápoji. Je tedy chybou oslabovat tento sektor hospodářství.

Zemité vinaři na jihu Moravy dělí škůdce svého snažení na opeřené a dvounohé. Těm opeřeným se dovedou bránit (říkají jim špačci), navíc s obrovskou pokorou unesou rozmarnou přírodu. Proti těm dvounohým škůdcům (říkají jim politici a úředníci) však hledají obranu jen stěží. Naše exekutiva nemá připraveny zákony a instituce pro potírání nekalých praktik plynoucích z globalizovaného trhu s vínem, nebo třeba jen ke zmírňování jejich dopadů. Současná politická i exekutivní garnitura evidentně trpí v tomto oboru slepotou a svými zásahy prohlubuje deformaci trhu s vínem ve prospěch často dotovaných dovozů.

Ing. Jaroslav Cabal, člen předsednictva Konzervativní strany;
www.konzervativnistrana.cz

Lesní slavnost Lapků z Drakova

Sobota 10–21 hod.

Neděle 10–17 hod.

Dny Lesů České republiky 14–15 července 2012

PROGRAM:

Představí se skupiny rytířů ARCUS z Vítkova u hradu Drachenburg, Šermířský spolek a Arma ferre z Jeseníku, AGRIPA Vítkov se středověkou střelnicí a historickým kolotočem. Jízdy na koních, lesní galerie, řezbář Halouzka z Jiříkova, řezbáři z Krnova, zruční řemeslníci, kováři, farmáři a jarmareční prodejci. V sobotu odpoledne proběhne experimentální tavba železa v replice středověké dřevouhelné huti. Na Rejvízu navštívte tkalcovnu č.p. 12, mechová jezírka a všude využijte bohaté občerstvení. Přípravena je i velká tombola s okamžitou výhrou.

Soutěže a zábavné hry pro děti:

Razítkovací hra „Hledej zlatý poklad Lapků z Drakova“, možná jej naleznete ve zlaté kuželně s lesními skřítky, vyzkoušejte si dětský rybolov, soutěže lesní pedagogiky, zasad' svůj strom, stezku odvahy, rýžování zlata, vodník u Slučího potoka a nedělní Drakovský plaváček.

Pro dobrou náladu zahrají hudební skupiny:

Folk Reserve Ostrava, Kelt Grass Band Stránské, Škrpál z Vrbna, Letokruhy Přerov, Country Wagon z Krnova, flašinetáři z Olomouce, pobaví vás dlouhonozí kejklíři „Cirkusu trochu jinak“ a živé sochy. K vašemu vandrování na Drakově si u pokladny vyzvedněte pamětní „Vandrovní knížku Lapků z Drakova“ a na stanovištích hledej soutěžní razítka. Přijďte na kole, či pěšky, autem nebo autobusem.

Vstupné dobrovolné

Parkovné 30 Kč

Pořadatelé a partneři projektu: Spolek Přátelé Vrbenska, LČR s.p., L.S. Město Albrechtice, Jeseník a Karlovice, Obec Heřmanovice, Město Vrbno pod Pradědem, Město Zlaté Hory, CHKO Jeseníky, ACTAEA Karlovice, Klub Přátel Zlatých Hor, Spolek pro rozvoj Rejvíz, Řád svatého Huberta, prefektura Moravské Slezsko. Hasiči Vrbno, Sdružení zdravotně postižených občanů Vrbno, MO ČČK Vrbno, ČRS MO Rybáři Vrbno, Spolek „Sami Sobie“ Wilamowice Nyskie, Maso V+W, farma Bellama a farma Bovine, mediálními partnery jsou Bruntálský a Krnovský DENÍK, a Studio STA o.s.

Projekt Lesní slavnost Lapků z Drakova je realizován za podpory Nadace OKD

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

Některé události jsou strašné a je třeba na ně upozornit. V minulém týdnu přišla do naší redakce od Policie ČR tato zpráva s výše uvedenými dvěma fotografiemi. Myslete i na takové zprávy, když sedáte do auta.

V nedělních podvečerních hodinách 24. června krátce před půl osmou projížděla úsekem silnice od obce Čabová směrem na Dvorce neznámá řidička s vozidlem Škoda Felicia Combi. V danou dobu pravděpodobně začala předjíždět v nepřehledném úseku před sebou jedoucí vozidlo, dostala se do protisměru, kde došlo ke střetu s protijedoucím vozidlem Dacia Logan. Další souvislosti nehody jsou nadále v šetření, včetně zjištění totožnosti řidičky. Po střetu začala obě vozidla hořet. Řidič dacie byl se zraněními RZS do Fakultní nemocnice v Olomouci. Žena zůstala ve vozidle zaklíněná a na následky utrpěných zranění na místě nehody zemřela. Celkem se škoda pohybuje okolo 180 tisíc Kč (30 tisíc vozidlo na vozidle Škoda a 150 tisíc na Dacii). Byla nařízena soudní pitva řidičky a bude přizván i znalec z oboru dopravy.

A HNED ZE STEJNÉ OBLASTI NĚCO PODOBNÉHO:

Pravděpodobně nezkušenost a nepozornost mladého řidiče z Brněnska si vyžádala dne 22. 6. 2012 několik zraněných. V době okolo 15:15 hodin projížděl 19letý řidič s osobním vozidlem Mazda mezi obcemi Nové Heřmínovy a Zátor. Při průjezdu pravotočivou zatáčkou nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, stavu a povaze pozemní komunikace (mokrý komunikace). Mladý řidič náhle vyjel do protisměru, kde právě projíždělo vozidlo Ford Focus. Došlo k čelnímu střetu.

Řidič Mazdy utrpěl těžká zranění (otevřenou zlomeninu a pohmoždění hrudníku) a jeho dva spolujezdci lehčí. Ve vozidle Ford byly těžce zraněny dvě starší ženy (podezření na vnitřní krvácení) a další spolucestující utrpěla lehčí poranění. Řidič fordu vyvázl bez zranění. Na vozidle Mazda byla způsobena škoda ve výši okolo 40 tisíc Kč a na vozidle Ford Focus ve výši okolo 70 tisíc Kč.

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (777)

Všichni občas potřebujeme „Soud posledního odvolání“. Jak to myslím? Takže postupně. Říkám dopředu, že nemám nic proti právníkům a již vůbec nic proti těm právníkům, kteří se živí přímou advokací. Jsou mezi nimi pochopitelně také menší či větší piškuntálkové nejrůznějších kalibrů, ale není jich více ani méně než mezi kazateli, členy vlád či přístavními dělníky. Ten výraz *piškuntálek* je pouze trochu něco takového, jako byl svého času Paroubkův *šibal*. I tehdy bylo autorovi tohoto výrazu příliš žinantní, aby vůči svým kolegům užil přiléhavý a více odpovídající výraz. *Piškuntálek* je na rozdíl od *šibala* výraz trochu citlivější, nemusí totiž hned znamenat zloděje.

Piškuntálkové právníci jsou ovšem menší a větší. Ti menší odpovídají tomu známému vtipu, jak si dva právníci v nóbl restauraci objednájí pivo, z tašek vyjmou svačiny a dají se do jídla. Když je obsluha upozorní, že „*u nás není povoleno konzumovat vlastní potraviny*“, vymění si oba právníci nejen chápavé pohledy, ale i své svačiny. A poté je dle jejich náhledu vše v pořádku. Ovšem ti větší *piškuntálkové* z domova již dlouho svačiny nenosí.

Je tomu již dávno. V dobách hluboké normalizace jsem naléhavě potřeboval nejen právníckou radu, ale i konkrétní pomoc. Hledal jsem někoho, kdo by mi ji navzdory poměrům opravdu poskytnul. Tehdy jsem byl hluboce ovlivněn postavou advokáta Perryho Masona, jehož případy komunistická cenzura kupodivu dovolila u nás vydávat knižně, zřejmě proto, abychom pochopili prohnílost amerického kapitalistického systému, byť opak byl v tomto případě pravdou. Tenkrát jsem takového advokáta skutečně našel. Když se mě zeptal, jakou službu bych potřeboval, odpověděl jsem, že hledám nějakého Perry Masona. Usmál se chápavě a sdělil mi, že to by asi v našich podmínkách jaksi nešlo. A šlo to. Tehdy mi opravdu pomohl. V tehdejších složitých poměrech opravdu téměř „masonovsky“.

Vzpomněl jsem si na tu epizodu v souvislosti s tím, co bylo pro muže jménem Erle Stanley Gardner (1889-1970), stvořitele onoho neohroženého a bystrého advokáta Perry Masona, charakteristické. Mimo napsání 140 většinou perfektních detektivek, které vydával pod různými pseudonymy, udělal pro stav právníký ještě jednu úžasnou věc. Se svými stejně vzdělanými a stejně smýšlejícími přáteli vytvořil projekt *Soud posledního odvolání* (*The Court of Last Resort*). V jeho rámci se on a jeho kolegové pokusili prošetřovat některá sporná soudní rozhodnutí, v nichž mohli být různí lidé odsouzeni nejen kvůli špatné obhajobě, ale také z důvodů možného nesprávného jednání policie a státních zástupců, či díky vědomému či nevědomému špatnému hodnocení forezních důkazů.

A dlužno přiznat, že se jim mnohé povedlo. A tak mě napadlo, zda již po dvaceti letech nových pořádků, nepřišel čas, aby se i u nás zrealizoval podobný *Soud posledního odvolání*. Nebo si myslíte, že na to u nás nejsou lidé? Jistě by se našli. Že nejsou třeba? Ona první věta *Všichni občas potřebujeme „Soud posledního odvolání“*, nemusí být zcela odpovídající, pokud jde o její první slovo. Ale můžete s jistotou tvrdit, že právě vám se něco podobného stát nemůže?

Dnes má svátek LADISLAV. Zítřka, ve čtvrtek LUBOMÍR. V pátek PETR a PAVEL, v sobotu ŠÁRKA, v neděli JAROSLAVA, v pondělí PATRICIE, v úterý RADOMÍR a ve středu PROKOP. Nezapomeňte jim blahopřát.

